

MAGYAR KÖZÖNY

A SZEGEDI JOGHALLGATÓK HIVATALOS LAPJA

XIX. ÉVFOLYAM
1. szám

2013. Május

„VÁGTUK” A FÜSTÖT
KIZÁROLAGOS

DOHÁNY ÁRUDA

NINCS MÉG MEG A KÖTELEZŐ SZAKMAI GYAKORLATOD?

Ha szakmailag kimagasló helyen szeretnéd teljesíteni a kötelező szakmai gyakorlatot, akkor válogass az ÁJK Karrier Iroda **NYÁRI SZAKMAI GYAKORLATI LEHETŐSÉGEI** között!

Választható időszak: **június – augusztus**

Előírt időtartam: • **Jogász: 3*2, vagy 2*3 hét**
• **Nemzetközi tanulmányok, politológia: 4 hét**

Amit kínálunk:

- releváns szakmai tapasztalat
- pályakezdőként is lesz mit beírni az önéletrajzodba
- változatos intézményi lista
- egyszerű, ingyenes pályázati rendszer
- szakmai mentorok
- iránymutatás, visszajelzés
- segítség az adminisztrációban

Már több mint százan végigcsinálták, Neked is menni fog!

Részletek: www.szteajkkarrier.hu
www.facebook.com/szteajkkarrieriroda
info@szteajkkarrier.hu

*Ha jogász, nemzetközi tanulmányok,
politológia szakos hallgató vagy,
Ne habozz!*

Kedves olvasók!

Most, hogy végre itt a nyár (mivel tavasz nem is volt igazán), hosszabb szünet után – amiért ez úton is elnézésekért kérjük – ismét kézbe vehetitek Magyar Közönyt. Olvashattok cikket a magyar belpolitika, a világpolitika világából, bő információkat találtok a büntetőjog változásai témakörében (amelyet talán a vizsgák és államvizsgák során is hasznosíthattok). Nem maradhat el a zenei és film rovat sem. Érdeklődőnkben ezúttal a Római Jogi Tanszék három tanárával beszélgettünk. Szerkesztőink ott voltak az Európai Unió munkáját szimuláló kolozsvári rendezvényen, beszélgettek az Országos Bírői Hivatal Szegedre látogató prominenseivel. Olvasnivaló tehát akad bőven, jó lapozgatást és kellemes tavaszt kívánok mindenkinek! És ne feledjétek, ha már az összes hírt elolvastátok a facebook-hírfolyamban, akkor esetleg látogassatok el a Közöny internetes felületére, amelyet megtaláltok a PartyPontyon (www.partyponty.hu).

Tartalom

Kedves olvasók!	3
Tényállás	4
Itt a mutyi, hol a mutyi	4
Erőfitogtatás a Távol-Keleten	5
A történelem „restaurátorai”	6
A választók és a felelősség	8
Eu Negotiation Moot	10
Az ELSA-ról, egy belsőtől	11
Érdeklődő	14
Interjú Dr. Tóth Áron Lászlóval, az OBH Elnöki Kabinet titkárával és Dr. Tárkány-Szűcs Babettel, a Szegedi Törvényszék elnökével	16
Bűnügyi rovat I.	18
Új Büntető törvénykönyv – gyermekek büntetőjogi helyzete	18
Bűnügyi rovat II.	19
Új Büntető törvénykönyv – jogos védelem	19
Magyar sorozatgyilkosok	22
Sport	23
Szuperhősök a vásznon	25
Magyar Közöny – Zene	
Öten egy gitáron	26

Harkai István
Megbízott főszerkesztő

IMPRESSZUM

Hirdetésszervezés:

MAGYAR KÖZÖNY

Lapunkat rendszeresen szemlézi az

»OBSERVER BUDAPEST«

Megbízott főszerkesztő: Harkai István

Sajtóreferens: Morisson Márk

Szerkesztők: Lada Flóra, Kovács Annabella,

Heves-Hoffmann Dorottya,

Garamvölgyi Bence, Megyesi Dániel,

Kerki Ádám és Lantos Tibor

Tördelés, borító: Szitás István, Gerilla Design Bt.

Alapította: Kasza Péter Ferenc és Szénás Tamás

Felelős kiadó: SZTE ÁJTK HÖK

Honlap: www.ajtkhok.hu E-mail: kozony@hok.juris.u-szeged.hu

Nyomda: Innovariant Nyomdaipari Kft. Felelős vezető: Drágán György

6750 Algyő, Ipartelep 4. Tel.: (62) 493 626, 493 638, Fax: (62) 493 914

E-mail: studio@innovariant.hu Web: www.innovariant.hu

Hirdetésszervezés: Universitas-Szeged Nonprofit Kft.

Elérhetőség: (62) 546-680; hirdetes@univikt.hu

Megjelenik 1200 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Tényállás

ITT A MUTYI, HOL A MUTYI

Múlt héten „robbant” a trafik-botrány, ami vélhetőleg még sok témát fog adni a médiumoknak, még hosszú ideig. Rengeteg a találgatás, bizonytalanság és persze még nagyobb a gyanú a tekintetben, hogy ismét sikerült egy óriási korrupciós, nepotista intézkedést lebonyolítani.

Bár hangsúlyozandó az is, hogy jelen esetben abszolút mindegy, milyen politikai színezetű a kormány, ez túrhetetlen, bárki is legyen a felelős. Ha korrupcióról van szó, nem ragadhatunk le a politikai székértáboroknál, azokon feltétlenül túl kell lépni!

Karácsony Gergely független képviselő szerint a trafik-ügy kapcsán a napnál is világosabb, hogy egy újabb korrupciós botrány robbant ki. Közben a hvg.hu Fidesz-közeli források alapján azt írta, hogy a párt helyi központjaiban döntöttek a dohányboltokról. A trafikok mostani tulajdonosait sorra keresik fel a nyertesek, hogy átvénnék tőlük a boltot. A botrány fokozódik, Lázár János extra-profitot ígért a leendő üzemeltetőknek.

Karácsony Gergely ugyanakkor hazugságnak nevezte, hogy kisvállalkozások jutnának hozzá a dohányforgalmazási lehetőséghez. Ezzel szemben Fidesz-közeli vállalkozások, CBA-vezérek, fideszes politikusok rokonai és üzletfelei vitték el a boltok jelentős részét – sorolta.

A független képviselő hozzátette: az Együtt 2014 – Párbeszéd Magyarországért választási szövetség (E2014-PM) a leghatározottabban tiltakozik ez ellen a korrupt gyakorlat ellen, felszólítják a kormányt: hozzák nyilvánosságra a pályázati eredményeket. A Nemzeti Dohánykereskedelmi Zrt.-t pedig arra szólítják fel, hogy a pályázati eredmények nyilvánosságra hozatala előtt egyetlen pályázóval se kösse nek szerződést. Valóban érthetetlen a kormány

hozzállása (már megint). Ha nincs takargatni valójuk, ahogyan azt állítják, akkor a teljes pályázati rendszert tegyék fel az internetre, adják ki kérésre. Ez így kellene, hogy történjen, mivel közpénzről van szó, az országgyűlési ellenzéknek, de még az átlagembernek is jogában áll azt megtekinteni.

Karácsony Gergely végül Lázár Jánost lemondásra szólította fel, mivel szerinte világossá vált, hogy parlamenti képviselőként és államtitkárként nem a magyar adófizetők, a kis és középvállalkozások, a magyar polgárok érdekeit képviselte, hanem a Fideszét. Csak a Fidesz, úgy látszik ez Lázár János filozófiája is – utalt a nagyobbik kormánypárt választási szlogenjére. (Kissé ironikusan, de a lemondásra való felszólítás esetében vissza is emlékezhetünk Torgyán József szavaira: „Ha nem viseli el a felelősséget és a terhet miniszter úr, akkor mondjon le!” („monnyon le :D” /a szerk./)

Mindezek után a független képviselő leszögezte, ha mégis lesznek szerződéskötések, akkor a pártszövetségük feljelentést tesz azokban az ügyekben, ahol nyilvánvaló bűncselekmény előzte meg a koncesszió odaítélését.

Ennek még lesz folytatása!

forrás(ok): *hvg.hu, mti.hu*

MEGYESI DÁNIEL

Erőfitogatás a Távol-Keleten

Ismerve a nyugati – elsősorban amerikai – katonai és technológiai erőfölényt és azt, hogy az Egyesült Államok és szövetségesei a Csendes-Óceánon minden talpalattnyi helyet ellenőrizni tudnak és a legfontosabb stratégiai pontokon amerikai katonák állomásoznak, azt hihetnénk, hogy Kim Jong-Un csak „vicceskedni” Dél-Koreával.

Pedig nem. Az, ahogy a külföldi és az abból táplálkozó hazai sajtó kezeli a Koreai-félszigeten kialakult helyzetet, azt az érzést kelti, hogy az észak-koreai „diktátorocska” elővette hatalmas ólomhadsereg készletét a féllábú ólomkatonákkal, az ólomrakétákkal, ólomtankokkal és az ólomatombombával, és megfenyegeti vele a szomszédfiút.

<http://latuffcartoons.wordpress.com>

A helyzet valóban komikus. Olvasva a katonai forródrót elvágásáról és az 1953-as panmin-dzsoni fegyverszüneti egyezmény felmondásáról írt cikkeket, hallgatva a híradásokat, hogy Észak-Koreában kihirdették a hadiállapotot és a legmagasabb készültségbe helyezték a tűzértséget, vagy nézve a tényleg gagyi háborús propagandavideókat, aminél lassan egy szobakocka amatőr hekker is jobb videót csinál, az ember csak mosolyog. Amikor pedig rátalál arra az északi videóra, amelyben magyar csövesekkel mutatják be, hogy a nyugati imperialisták hogyan korcsosulnak el, akkor pedig már csak legyint.

A helyzet azért nem ilyen mókás. Ugyan a legtöbb szakértő szerint Észak-Korea új diktátora csak a rendkívül szorult helyzetét próbálja tágítani és felmérni, hogy meddig mehet el a háborús propagandában anélkül, hogy komoly konfliktust robbantson ki. A világpolitika azonban most már a katasztrofális gazdasági helyzetbe került Észak-Koreával szemben koránt-

sem ilyen türelmes, és érzi ezt az utóbbi hónapokban sikeres atomrobbantást végrehajtó rezsim is.

Kívülről roppant nehéz megítélni, átérezni pedig szinte lehetetlen, hogy mi áll az északi kommunista rezsim blöffje hátterében. Csak a nép hűségét akarják erősíteni az új vezető iránt, vagy így próbálják meg az ENSZ szankciók és

az elszigeteltség nyomán keletkezett válságot enyhíteni? Netán ezzel próbálják meg eltántorítani a délieket és a velük szoros szövetséges amerikaiakat attól, hogy a tűzszüneti vonal közvetlen közelében hadgyakorlatozzanak? Utóbbiért joggal léphet fel tüntetőleg Phenjan, hiszen a közös hadgyakorlatok egyértelmű erődemonstrációk, sőt, amerikai gépek berepülve az észak-koreai légtérbe megsértették az ország szuverenitását. Hogy melyik volt előbb, a tyúk vagy a tojás, vagyis a déli hadgyakorlatok csak az atomkísérletekre és az állandó északi fenyegetésre és elszórt fegyveres összetűzésre adott válaszok-e, azt mindenki döntse el saját belátása szerint.

Ami biztos, és azt igazolhatja, hogy joggal röhög a világ a diktatúrán, az az, hogy nem érdeke, pontosabban egyszerűen kizárt, hogy érdeke lenne északnak egy háború. Majdnem fixre tenném, hogy Amerika és szövetségesei Kína hallgatólagos beleegyezése mellett porrá lőné az elmaradott országot, az északi rezsim buká-

sát okozva. Ezt Kim Jong-Un sem akarhatja, hiszen a háborúban vagy meghalna, vagy pedig a szövetségesek kezére kerülve nemzetközi bíróság előtt kellene felelnie háborús bűnök miatt.

Lehet, hogy a nyugat gyorsan eltörölné a phenjani kormányzatot és rendszerét, de addig is, amíg ez bekövetkezik, Kimék elég komoly károkat okozhatnának Dél-Koreának és Japánnak. Ugyan az legjobb meggyőződés szerint is tény, hogy Északnak nincs olyan ballisztikus rakétája, amivel beváltva fenyegetéseit elérhetné Észak-Amerika kontinentális területeit, de a ma hadrendbe állított arzenáljával bizony-bizony nagyon komoly csapást tudna mérni Délre és Japánra, amit nagyon is megemlegetnének. Főleg Dél, kiváltképp Szöul, ami nagyon közel van az északi rakétasilókhhoz. Mielőtt ugyanis kapitulálna az északi rezsim biztos, hogy az utolsó rakétáig harcolnának, és megpróbálnának minél nagyobb pusztítást okozni az ellenségeiknek. Hogy miért? Elég sorra venni az összeomló diktatúrák végnapjaiban elkövetett háborús rémtetteket és azt, hogy az ilyen elemek nem képesek józanul felmérni cselekedeteik súlyát. És most nem is igazán Kim Jong-Unról van szó, hanem arról a szűk körű kommunista katonai csoportosulásról, amely valójában kézben tartja az ország irányítását.

A háború az erőfitogtatás újabb fokra emelése ellenére sem érdeke egyik félnek sem. A nyugat

nyilván szeretné elkerülni, mert irgalmatlanul sok pénzbe kerülne nem csak maga a művelet, hanem az utána való újjáépítés és az északi országrész legalább minimális felemelése. Ők inkább megvárnák, hogy a rezsim magától omoljon össze, ami azért elég hosszú idő lesz, tekintve, hogy több mint 1 millió főt számlál a rendszert fenntartó hadsereg, amire évente a GDP 27%-át költik.

Kínának sem igazán érdeke a konfliktus, sőt Észak egyre kellemetlenebb az ő számára is, amely veszélyezteti a Peking számára gyümölcsöző kereskedelmi kapcsolatokat Dél-Koreával, Japánnal és az Egyesült Államokkal. Egy konfliktus ezeket komoly veszélybe sodorná, ráadásul északi menekültek millióit kellene gyorsan és szervezeten elhelyezni.

A világ tehát fél szemmel nevet, fél szemmel viszont azért odafigyel az eseményekre, mert nem kevés pénz, emberi és anyagi erőforrás forog kockán, és látunk már olyat a világtörténelemben, ahol a nagyhatalmak nem vették komolyan a katonai fenyegetést, amelyből aztán véres konfliktus lett, mert egy idő után az északi rezsim el fog jutni arra a pontra, ahonnan már nincs visszaút. Ez a megállapítás pedig akkor is igaz, ha közben a szövetséges hadgyakorlat szép csendben véget ért, Észak fenyegetései pedig alábbhagytak...

H.I.

A történelem „restaurátorai”

Ahogy haladunk a 2014-es választások felé, úgy kezd egyre árnyaltabbá válni a FIDESZ-kormányról alkotott kép. Lehet, hogy mégsem ördögtől való az amit művelnek? Lehet, hogy a végén nekik lesz igazuk?

Nem. Legalábbis nem olyan értelemben, ahogy ők szeretnék. Furcsa módon úgy tűnik, hogy a piac megbékélt Magyarországgal. Vagy ez csak annak a jele, hogy már nem vagyunk igazán fontosak? Furcsa módon az EP. jogállamért és európai értékekért való „hözöngése” és a német közszolgálati televízió Orbán-rend-

szert kritizáló meséi ellenére nem vált páriává még teljesen Magyarország. Vagy már régen az. Olyan jó lenne belelátni, belehallgatni, hogy négy szemközt milyen beszélgetést folytat a magyar miniszterelnök Barossoval és Merkellel, és ők maguk között hogyan vélekednek Magyarországi helyzetéről.

Ezek mind olyan kérdések, amelyeket majd csak a történelem fog megválaszolni. Ahogy a történelem mutatja meg azt is, hogy kik azok, akik előre haladnak, és kik azok, akik megpróbálnak egy már letűnt korszakot restaurálni és visszahozni. Nos, a ma kormányzó erők utóbbi kategóriába tartoznak. Legalábbis az a közjogi rendszer, amelyet felépítettek, az, ahogy megpróbálnak egy irányított demokráciát felépíteni, engem kísértetiesen emlékeztet a Horthy-korszakra.

Magyarországon 1989. óta egy hosszú társadalmi, politikai, gazdasági átalakulás zajlik, amelynek még messze nincs vége, és nem tudjuk mikor lesz vége. Az első korszak úgy tűnik már lezárult 2010-ben, amikor a több szempontból valóban káros szuperjogállamiságnak megásta a sírját a FIDESZ és a rájuk szavazó választópolgárok. A második korszak még tart. Hogy mikor és hogyan lesz vége, azt paradox módon éppen a FIDESZ kormányzati stílusa vetíti előre. Az irányvonal, amely egy szilárdabb kormányhatalom irányába mutat, alapvetően jó. A megvalósítás az, ami bukásra ítéli a ma kormányzó erőket. Hogy ez 2014-ben bekövetkezik-e, az ma még valószínűtlennek hat. Ugyanis nincs ma olyan politikai erő, amely a XXI. század Európájában az európai értékek szerint tudná kormányozni a közjogilag átalakított Magyarországot. 2018-ig azonban létrejöhet egy ilyen erő, amely kihasználva a kormánypártok addigra teljes erodálódottságát lezárhatja a második korszakot, és utat nyithat a harmadiknak. Hogy reménytelibb lesz-e a harmadik, azt kétségek övezik, de annyi biztos, hogy a húszas évek elejére-közepére a mai politikusi generáció remélhetőleg kiöregszik és átadja a helyet a '89-es és azt követő generációk első fecskéinek, akiknek a vállát már nem nyomja a KISZ-es és titkosszolgálati múlt, és akik beleszülettek a nyitott és szabad Magyarországra, és akik ma azért mennek el tömegeken, mert éppen ezt próbálja meg korlátozni a kormány.

Hogy miért fog törvénytörően bekövetkezni a váltás, azt a már említett kormányzati technikák magyarázzák meg. A ma kialakuló tudatos

választópolgári rétegnek már nem lehet hazudni. Noha a kormányzat és a választópolgárok öregebb generációinak idegen és nem tudnak vele bánni, de az információs forradalom által kialakított tömegkommunikáció csatornáin nem teszik már lehetővé a manipulációt, a mutyizást és a hazudozást, mert azonnal fény derül rá. Ez az egyik tényező, amit a kormányzat nem vesz figyelembe, és az ő szempontjukból teljes joggal próbálja meg a tömegtájékoztatást leépíteni és elbutítani. A gond csak az, hogy ma a tömegek egyre szélesebb rétege már nem csak a gagyivá silányított közmédiából tájékozódik.

A bevezetőben említett szemhunyas sem fog örökké tartani. A mindent látó és ellenőrző államhatalom az összes ma ismert közgazdasági alapvetéssel szembe megy. Az államosítások, a rezsicsökkentés és a többi unortodox (mennyire halálosan unalmas már ez a szó) megoldások lassanként be fogják bizonyítani a kormány által hangoztatott dogmák ellenkezőjét. Hiába az eddigi gazdasági lépések, nincs jele a kormány igazának, pedig alapvetően dicséretes lenne a fő csapásirány, vagyis az államadósság és a lakossági és vállalati szféra adósságának csökkentése, de az nemhogy csökken, hanem növekszik.

A kormány tehát három tényezővel ágyaz meg a következő korszakváltásnak. Az egyik egy új, a történelmi gyökerekhez visszanyúló közjogi rendszer kialakítása, amely némi finomítással még akár jó eszköz is lehet egy bölcsebb és a fékek által megfelelően ellenőrzött kurzus kezében. A másik kettő viszont egyértelműen negatív. A fékek kiiktatása, a tömegtájékoztatás hagyományos csatornáinak ellenőrzése és néhol elbutítása, valamint a kulcspozíciók hozzá nem értő, káder személyekkel való behálózása egyértelmű ellenszenvet kelt és a kormánypártok lassú, de biztos vereségéhez fog vezetni.

Ha eljutunk idáig, akkor már csak az lesz kérdéses, hogy a ma vezető politikai elit bölcsen belátja-e, hogy az ő ideje lejárt és át kell adni a hatalmat a következő kurzusnak, vagy minden eszközzel megpróbálja majd magánál tartani azt, amely ki tudja hová vezet majd?

Mindenesetre minden nyilvánvaló hibája és az összes negatívum ellenére úgy gondolom, hogy

nem érett meg az idő 2014-ben arra, hogy az 1945 előtti rendszert felidézni próbáló erőket teljes egészében felváltsa egy új értékrendek szerint kormányzó kurzus. Ez már csak azért sem fog bekövetkezni, mert ma nincs ilyen kormányképes csoportosulás. Ráadásul a háttérben működő oligarchiát is valahogyan rá kell majd bírni a változásokra, mert akár honnan nézem, a nagytőke nélkül nem lehetett soha, és a jövőben sem lehet majd politikát csinálni, de rá lehet őket szorítani arra, hogy alkalmazkodjanak az új irányvonalhoz.

Ha kormányváltás nem is lesz 2014-ben, azt talán már el lehet majd érni, hogy ne kormányozhasson 2/3-dal a hatalmon maradó FIDESZ-KDNP. Ha pedig utána minden az elképzelték szerint alakul, 2018-ra nem csak a tekintélye és alkalmassága fog annyira megkopni, hogy leváltásra kerüljön, hanem a rezsím által pozícióba ültetett káderek mandátuma is nagyjából le fog járni. És ki tudja? Lehet, hogy csoda történik és a Hángérien Feri Tél tényleg valóra válik... Bár kétlem... De háthat... (You know.)

H.I.

A választók és a felelősség

“Minden nemzetnek olyan kormánya van, aminőt érdemel. Ha valami oknál fogva ostoba vagy komisz emberek ülnek egy bölcs és becsületes nép nyakára, akkor a nép azokat a silány fickókat minél hamarabb a pokol fenekére küldi. De ha egy hitvány kormány huzamosan megmarad a helyén, akkor bizonyos, hogy a nemzetben van a hiba ...”

Több okból is helytálló párhuzamot vonni a Reformkor, a Dualizmus és jelenkorunk között. Mindkét korszakban a reformok, az ország megújítása volt a fő célkitűzés, ami akkor is, most is hosszú időt vett igénybe. A légkör azonban más volt. A XIX. században a politikai elit – a panamákkal, korrupcióval, háttéralkuival, és minden negatív tulajdonságával – beállt az átalakítások mögé, valamilyen formában támogatta azt. Párhuzamunk itt azonban megreked.

Magyarország tartós, versenyképes fejlődése érdekében elengedhetetlen fontossága van az élet minden területén a megújulásnak. Nem csak a nagy szociális ellátórendszerek, az egészségügy, az oktatás, hanem a társadalom is felrázásra, racionalizálásra szorul. Ezt azonban nem csak a populizmus által kettészakított társadalom, hanem a politika főszereplői is szögesen ellentétesen látják.

Sajnos a ma kormányzó pártok a saját maguk által felállított paradoxon miatt képtelenek élni a széles felhatalmazottságukkal. Képtelenek a

kétharmados többséget józan, átgondolt átalakításokra felhasználni. E bénultságnak a hatalmasra nőtt jobboldali párt- és gazdasági háló az oka. Ehhez járul hozzá az éveken át ellenzékben vallott ideológiai rendszer, amely egyértelműen a populizmusra, az ellentmondásra épül.

Tévedés az, hogy a 2012-ben kormányzó erőknek nem volt programjuk. Volt. A megszorítás-ellenesség, a tandíjellenesség, a terhek „unortodox” újraosztása, amelyekkel súlyosan célt tévesztettek. Téved, aki azt mondja, hogy nem volt konkrét programja Orbán Viktornak 2010 előtt. A FIDESZ-KDNP és holdudvara nem pillanatnyi megszorításokban, az ingatag szuperjogállam toldozgatásában-foldozgatásában keresték a megoldást, hanem egy olyan rendszer felépítésében, ahol az államnak jóval erőteljesebb szerep jut az élet minden területén. Ez nem csak a miniszterelnök személyes felfogásának, de kicsit a lakosság (vélt) elvárásainak is megfelel. Hiszen első felelősségként a polgároknak mindenképpen felrögható, hogy

sokan még mindig azt várják az államtól, hogy fizesse mindenért a számlát, gondoskodjon népéről, adjon ingyenes ellátást a kórházakban, ingyenes oktatást az iskolákban és egyetemeken.

Ez a totalitáriushoz, államszocialistához közelítő szemléletmód azonban ma nem járható út. Az állam annak ellenére nem tudja ezt a gondoskodó szerepet betölteni, hogy horribilis mértékű adókkal terheli az adófizetőit, akik nem tudják igazán nyomon követni a pénzük mozgását, csak annyit érzékelnek, hogy milliárdok folynak ki a semmibe, miközben nincs pénz semmire. A népnek tehát meg kell értenie, hogy semmi sincs ingyen, az állam nem fog helyettünk ebédet főzni, nem fog minket megetetni. A mai politikai elit pedig nem azért építi a saját erőterét, hogy a lakosságnak nagyobb szeletet osszon vissza. Éppen ő az, amely az egyre kisebb tortát saját maga akarja elfogyasztani.

A kormány nem számolt további kérdésekkel sem. A magyar társadalom kezdi kinőni önmagát. Kezdi kitanulni a demokrácia és a kapitalista világregnd játékszabályait. Egyre nagyobb rétegei szereznek alternatív forrásból információt a világ és benne hazánk dolgairól. Egyre többen vetik meg a teljesen államosított és lebutított köztévé, egyre többen látnak a színpalak mögé. Éppen ez az oka annak, hogy a kormányzat megpróbálja a rendelkezésre álló eszközökkel ellehetetleníteni az objektív tömegtájékoztatást, csak éppen nem gondol arra, hogy az internetet nem tudja korlátozni, lekapcsolása pedig beláthatatlan következményekkel járna. A választók második fontos felelőssége, hogy objektív, a kormánytól és köreitől független hírforrásból tájékozódjon, ne hagyja magát befolyásolni a szájbarágós, értelmetlen közmédiумoktól.

Ami a felelősség kérdéskörében a legfontosabb, az a szavazati jog gyakorlása. Ez az egyetlen békés, demokratikus módja annak, hogy egy rosszul kormányzó erőt eltávolítsunk a hatalomból. Akik 2010-ben a FIDESZ-re szavaztak, azok valószínűleg így gondolkothattak. Joggal teheték ezt, de nem voltak figyelemmel az intő jelekre. 2014-ben, realisabb esetben 2018-ban minden eddiginél nagyobb felelősség lesz a vá-

lasztópolgárok vállán, hiszen nem csak, hogy le kell váltani egy rosszul kormányzó rendszert, hanem egy cinikus módon kiépített akadálypályán is végig kell menni, amelyből ugyan kikerült a regisztráció, de száz százalék, hogy lesznek még trükkök. Lesz-e a választókban hajlandóság arra, hogy a ki tudja, milyen nehezítések közepette megfelelő számban menjenek el szavazni, megfelelő számú voksokat adjanak le a demokratikus erőkre? Feltéve persze, hogy összeáll egy olyan csoportosulás, amely meg tudja szólítani nem csak az egymillió várakozót, hanem az MSZP „szocijait és nyuggerit” és az immár kettészakadt LMP értelmiségeit is, illetve meg tud szabadulni a 2010 előtt kínessá vált személyektől.

Ismét csak a paradoxon jelzőt lehet segítségül hívni, de az egész párt arculatát meghatározó politika és a választási játékszabályok várható további nehezítésével a FIDESZ még jót is tehet. Elérheti, hogy az eddig megosztott demokratikus pártok összefogjanak, közösen méretessenek meg. Bár ennek egyelőre nem sok esélyét látni, és ha meg is valósul, valószínűleg kérsz életű lesz. Elérheti – tulajdonképpen már el is érte –, hogy a felelősen gondolkodó választók kritikusan álljanak a politikához és annak csinálóihoz és éljenek a természet és törvények adta jogaikkal a központi ellenszélben is.

A 2014-es (legkésőbb a 2022-es) választásokon kívül a legnagyobb felelősség éppen a reformok kérdésében van a lakosságon. El kell mindenkinek fogadnia végre a kapitalizmus játékszabályait, ezeket tiszteletben tartva kell kiépíteni egy igazságos, de hatékony rendszert. Tiszteletben kell tartani Európa legalapvetőbb normáit (amellet persze, hogy megfelelő módon képviseljük érdekeinket), teljesen periferiára kell szorítani a szélsőségeket. És nem utolsó sorban képeznie kell magát amennyire erejéből telik, mert egy népet csak akkor lehet az orránál fogva vezetni, ha nincs meg a magához való esze. Ha megvan, és képes magát a nyugati normák és a demokrácia mentén szervezni, kortól és pártállástól függetlenül nem fogja megtúrni a hibásan irányító kormányokat és politikusait.

H.I.

Eu Negotiation Moot

Diplómácia, stratégia, retorikai készség-ezekkel a szavakkal jellemezném a 2. Kárpát-medencei EU Negotiation Moot tárgyalási szimulációs versenyt, amit az április 12-ei hétfőjén rendeztek meg Kolozsváron.

A szervezők minden versenyzőt 3-4 fős csapatokba osztottak, amik egy-egy EU-s tagállamot képviseltek. Az Európai Bizottság és a soros elnökségben álló tagország, Írország képviselői már visszatérő versenyzők voltak, nekik voltaképpen irányító feladatuk volt. A verseny három részből tevődött össze. Az első rész az előzetes feladatok megoldása, az úgynevezett pozíció papírok kitöltése. Ez az EU-val és a képviselt országokkal kapcsolatos kérdéssort tartalmazott, ami segítette a felkészülést a többi könyv, jegyzet és előadás anyaga mellett. Ezt pár héttel a tényleges verseny előtt kellett a leadni. Ezután a tárgyalási stratégiát kellett a csapatoknak kidolgozni és szintén előzetesen leadni.

A második rész a verseny első napja, a tanácsnap volt. Erre senki nem aludt három óránál többet, ugyanis már az érkezés napján megkezdődtek az informális tárgyalások a csapatok között. A tanácsnapokon a tagállamok az EU 2014-2020-as költségvetési keretéről tárgyaltak formálisan és informálisan egyaránt. Minden tagállam megkapta, melyek a számára fontosabb pontok, amik természetesen titkosak

voltak. Ezen súlyok alapján egyezéseket köthetett más államokkal, koalícióra léphetett, esetleg kijátszhatták a másikat. Ész érvekkel kellett egymást meggyőzni, melyik tárgykörre szánt összeg merre mozduljon el. Minden tagállam célja, hogy a számára legnagyobb súlyú terület kapja a legtöbb összeget. Eltérés volt a nettó befizető és a nettó haszonélvező országok összesített célja között. Az előbbinek az összköltségvetés csökkentése kedvez, míg az utóbbinak ennek éppen a növelése. Az adatok és a tagállami információk a valóságot tükrözték, a hangsúly a közös agrárpolitikára helyeződött, ez ügyben kötetett a legtöbb szövetség. Miután a tagországok megszavazták a költségvetést, a fordulók összesítésében Franciaország bizonyult a legjobbnak, így a csapattagjai utazhatnak össze a brüsszeli tanulmányútra.

Ennek lezárását követően a játékosokat beosztották az egyes EU-s parlamenti frakciókba és külön nemzetiséget is kaptak. Este szintén megkezdődtek a felszólalások előkészítései, más frakciókkal való egyezkedések, szintén három óra alvással. Minden frakciónak három fő prioritása volt az ötből, amik szintén titkosak voltak. A cél az volt, hogy a tanácsnapon megszavazott költségvetési keret mellé ún. kiegészítő tárgypontokat fogadjanak el. Minden frakció a saját prioritásait akarta az első helyen látni. A frakciók maguk közül a Frakcióvezetőt, Koordinátort és Árnyék-jelentéstevőt, majd reggel a parlament a Parlamenti Elnököt és a Bizottsági elnököt, majd a frakciók koordinátorai a jelentéstevőt választották meg. A játék úgy alakult, hogy a legnagyobb frakció, a Néppárt ellen szövetekezett a többi párt, ami sikeresnek bizonyult. A bizottsági ülés ugyan elfogadta a tervezett prioritásokat, de a parlamenti

szavazáson, a Néppárt által benyújtott módosító indítványok megszavazása után az Euroszkeptikusok cserben hagyták őket, így nem volt meg a relatív többség és nem lett a tervezet elfogadva. Ezáltal az Euroszkeptikusok nyertek, mert egyedül nekik nem volt semmilyen érdekeltség az első két prioritási helyen.

A zsűri értékelte a valóságra alapozott érveket, a tárgyalási stratégiát, a felszólalásokat és a retorikai képességet. Mind a közel ötven versenyző aktívan részt vett a játékban, kifejezetten élvezték, hogy „suit up” stílusban, lappal a kézben mehetek egyik képviselőtől a másikhoz és jogi szaknyelvet használva tárgyalhattak aktuális témákról. Folyamatosan követni kellett a blogoldalt és a sajtóközleményeket, esténként az internetes cikkekből és videókból igyekeztek az utolsó percekig okosodni. „Pont olyan volt minden, mint az igazi, csak kicsiben” --hangzottak a félálomban lévő játékosok. Minden bizonnyal érdemes volt ezen a versenyen részt venni, a versenyzők megta-

paszthalhatták a tankönyvi szövegek mellett, hogyan is néz ki ez a valóságban, amit jobb esetben sosem felejtene el. Ezt az egyesület szlogenje is tükrözi:

„Mondd el és elfelejtem; Mutasd meg és megjegyzem; Engedd, hogy csináljam és megérem.”

BARTOS BLANKA

Az ELSA-ról, egy belsőstől

Sok hirdetőtáblán visszaköszönnek az ELSA keretein belül szervezett programok. Mégis aránylag kevesen tudnak a szervezet tevékenységéről és arról, hogy mit is képvisel. Paja Gábort, az ELSA Szeged gyakornokeseréért felelős tisztviselőjét, a szervezet újdonsült alelnökét kérdeztem, hogy kicsit árnyaltabbá váljon a szegedi ELSA-ról alkotott kép.

- Aki még esetleg nem tudja, annak egy pár mondat erejéig elmagyaráznád, mi is az ELSA?

Az ELSA egy mozaikszó, az Európai Joghallgatók Szövetségét (European Law Student's Association) jelenti, amely egy non-profit, politikailag semleges, joghallgatókat és fiatal jogászokat tömörítő szervezet. Fő célja a joghallgatók és fiatal jogászok kapcsolatteremtésének elősegítése, együttműködésük támogatása. Konzultatív státusszal rendelkezik az ENSZ-ben, az UNESCO-ban, valamint az Európa

Tanácsban. Minden jogi karral rendelkező városban létrehozható egy helyi csoport, Szegeden 1999 óta működik a helyi képviselet.

- Mi a fő profilotok, tevékenységeitek?

Az ELSA-nak van egy „víziója”, mely alapján meghatározzuk a tevékenységünket. „Egy igazságos világ, ahol tiszteletben tartják az emberi méltóságot és a kulturális sokszínűséget.” Ezt követve hozzájárulunk a jogi oktatáshoz, a jogi környezet megis-

merését szeretnénk elősegíteni. Egy joghallgató számára elengedhetetlen a jogi kultúra alapos ismerete, ennek megfelelően számos programmal szeretnénk azt elérhetővé tenni.

- *Kik csatlakozhatnak hozzátok?*

Minden aktív hallgatói jogviszonnyal rendelkező hallgató, aki a Jogi Kar valamely képzésén vesz részt. Jelenleg közel 50 taggal büszkélkedhetünk, többségében joghallgatók, nemzetközi tanulmányok hallgatói adják a csapat magját.

- *Te mikor és miért lettél ELSA-tag?*

2012-ben számos alkalommal találkoztam az ELSA Szeged munkásságával. Versenyek és meghirdetett programok révén ismerkedtem meg az egyesülettel. 2012 őszén úgy döntöttem, ha lehetőség adódik a tisztviselői karhoz csatlakozni, akkor azt megteszem. Szeptember végén megpályáztam az egyik tisztviselői posztot, s elnyertem. Már korábban is tetszett a koncepció, amelyet az ELSA Szeged képvisel, azaz politikailag semleges, független non-profit szervezetként akar helytállni. Részese akartam lenni a csapatnak, mert úgy éreztem, hogy érdemben hozzá tudok tenni a működéséhez. A bizalmat megkaptam, így élni szeretnék a lehetőséggel.

- *Mik a feladataid az ELSA-ban?*

Az ELSA egy hierarchikus szervezet, amelynek helyi képviselete három fő területen végez munkát: *szemináriumok, konferenciák, tudományos tevékenységek és a gyakorlókcsere program.* Jőmagam a *gyakorlókcsere program területén tevékenykedem, fő feladatomban: a tagjaink számára megteremteni a lehetőséget, hogy külföldön tölthessék el szakmai gyakorlatukat. Napjainkra több mint 39 ország, 250 városában létrejött a helyi ELSA képviselet, így könnyebb kapcsolatot teremteni és szakmai együttműködést kiépíteni. A komoly átszervezések mentek végbe az ELSA tisztviselői karán belül. Csökkent a létszám, a*

hatékonyság miatt zártabb lett a vezetőség. Reményeink szerint teljes arculatváltás következik be az ELSA Szeged életében. A belső hatékonyságot igyekszünk erősíteni a reformok révén, hogy az egyesület korábbi fényében ragyoghasson! Az átszervezések következtében feladatköröim bővültek, a többi tisztviselőhöz hasonlóan.

- *Milyen programokat szerveztek a tavaszi félévre?*

Az arculatváltásnak köszönhetően komolyabb tervet dolgoztunk ki a programok terén is. Több szakmai estet szeretnénk lebonyolítani, mely révén oktatóként is tevékenykedő ügyészeket, bírókat hívunk meg, azzal a szándékkal, hogy bemutassák tagjainknak a jogi környezet gyakorlati oldalát.

Terveink között szerepelnek versenyek szervezése, minden évfolyam számára szeretnénk lehetőséget biztosítani arra, hogy megmérthessék magukat. Erről a későbbiekben fogunk egyeztetni, az érintett tanszékkel.

A félév egyik legkomolyabb eseménye a több fórumon reklámozott két napos utazás volt, Újvidékre. Szabadkán tettünk látogatást, a szabadkai bíróság elnökével és Pásztor Istvánnal, a Tartományi Képviselőház elnökével is találkoztunk. A Vajdasági Autonóm Tartomány Tartományi Képviselőházának épületében, az újvidéki Báni Palotában fogadtak bennünket. A kirándulás február 22-23-án volt. Ennek nyomán számos hasonló kirándulást tervezünk a továbbiakban megvalósítani. A szegedi Csillag börtönbe, a nagyfai büntetés-végrehajtási intézetbe ismét tervezünk látogatást. Budapesten az Alkotmánybíróságra, a Kúriára és az Országházba tervezünk egy rövidebb tanulmányi utat. Újra lehetőség adódik majd tagjainknak a DNS-labort meglátogatni, valamint a boncoláslátogatás sem maradhat el.

- *Melyiknek vagy a legaktívabb szervezője?*

Jelenleg a legnagyobb feladatot a szabadkai kirándulás jelentette, melynek én is szervezője voltam. Nem kevesebb, mint 30

fő jelentkezett, így a társaságot egy külföldi út során még inkább össze kellett fogni, irányítani kellett, amelyért én is feleltem. Végeredményben szerintem ez sikerült is!

A szervezők igyekeztek kihasználni a kapcsolataikat, mindenki megpróbálta hozzátenni a meglévő lehetőségeit. Az Újvidéki ELSA sokat segített a programok megszervezésében. Én bevontam a Tisza Volán Zrt-t, mely kedvezményes áron biztosítja számunkra az autóbust. Szeretnénk tartós együttműködésekét kiépíteni, a Volán társasággal is. Úgy gondolom ez egy kiváló kezdet lehet. Feladatkörömből eredően továbbra is a külföldi utak szervezésében fogok aktív szerepet vállalni, a gyakornokcseréért felelek, illetve számos verseny megszervezésében segítem kollégáimat, amellet, hogy lesznek olyan versenyek melyeket én magam rendezek.

- Kik vehetnek részt a programjaitokon?

Bárki részt vehet a programjainkon, ELSA tagok számára komoly kedvezményeket biztosítunk. Versenyekre természetesen bárki nevezhet, tagságtól függetlenül. Szeretnénk a hallgatói társadalom széles körét bevonni az ELSA-ba, így külsős hallgatóknak is lehetőséget biztosítunk az egyes programokon való részvételre. Meg akarjuk teremteni a lehetőséget arra, hogy aki szeretné, az bővíthesse ismereteit.

- Eddig milyen visszajelzéseket kaptatok?

Az utóbbi években az egyesület népszerűsége csökkent, révén, hogy a szervezet működése visszafogottabbá vált. Sok ember nem is hallott még az ELSA-ról, ezt a hibát szeretnénk orvosolni, ezért volt szükséges az átszervezés. Hiányzik a népszerűsítés, sajnos eddig nem volt olyan lehetőségünk, mely révén ez ELSA-t megismerhetőbbé tudtuk volna tenni. Egyes programok nagyon népszerűek, egy-egy „Csillag börtönlátogatásra”, boncoláslátogatásra sokszor háromszoros a túljelentkezés. A legnagyobb gond, hogy az emberek félnek megismerni a szervezetet, mert azt hiszik, hogy kötelezettséggel jár. A tagság feltétele egy roppant csekély, mindössze 2000 forintos tagdíj befizetése, mely egy tanévre szól. Soha nem kérünk rendkívüli befizetést, a működésünk anyagi háttere biztosított. Lényeges, hogy a tagság nem jár kötelezettséggel, pusztán előnyt jelent.

Eddig a programok résztvevői elégedettek voltak a szervezéssel, természetesen mindig vannak, akik egy-egy félreértés okán a nem megfelelő ajtón kopogtatnak, ám ezeket a hibákat is igyekszünk megoldani. Mindenkit csak buzdítani tudok arra, hogy ismerkedjen meg az ELSA-val és vegyen részt a programokon, illetve legyen a közösségünk része.

MEGYESI DÁNIEL

elsa

The European Law Students' Association
SZEDED

Érdeklődő

PROF. DR. JAKAB ÉVA

tanszékvezető, egyetemi tanár, akadémiai doktor

1. Elgondolkodott-e azon, hogy a jogi pálya helyett valami más szakmát választ a középiskolás éveit után?

Persze, sok egyéb tervem is volt. Először az irodalom és a nyelvek iránt érdeklődtem erősen. A gimnázium harmadik osztályában pedig röviden még az is elgondolkodtam, hogy esetleg orvos leszek – szerencsére ezt néhány hónapon belül feladtam, nem lett volna nekem való.

2. Miért döntött végül a jog mellett?

Édesapám is jogász volt, így volt családi példakép előttem és körülbelül tisztaban voltam vele, hogy egy jogász mit csinál. További motivációm az volt, hogy nem akartam tanár lenni (édesanyám tanárnő volt) – ezért nem a BTK-ra jelentkeztem. A sors fintora, hogy mégis tanár lett belőlem, egyetemi oktató.

3. A szakterületén kívül mely jogterületek érdeklik a leginkább?

A római jogon kívül természetesen rendszeresen olvasok polgári jogi és jogösszehasonlító szakirodalmat. De az ókortörténet, régészet, művészettörténet is érdekel, ilyen tárgyú szakkönyveket is szoktam olvasni.

4. Az oktatás mellett végez valamilyen gyakorlati tevékenységet?

Nem, mert nincs rá időm. Családom is van, sőt kutyánk is (Bendegúz névre hallgató két éves magyar agár) – és a tudományos munkához sok idő kell. Rendszeresen publikálok külföldön, konferenciákra járok előadni – ezért nem is tudnám megoldani azt, hogy pl. ügyvédi praxist tartsak fent.

5. Végzett-e, ha igen, milyen eredményes tudományos munkát, az egyetemi éveit alatt?

Az egyetem alatt több Diákkör munkájába is belekóstoltam, és OTDK-ra is készítettem dolgozatot (I. díjat nyertem). De így visszatekintve ez még nem volt valami mélyen szántó tudományos tevékenység. Persze ezzel nem akarok senkit sem elriasztani a diákköri munkától, sőt!

NAGY ÉVA
PhD hallgató

POZSONYI NORBERT
Egyetemi tanársegéd

A középiskolában a humán tárgyak és a nyelvek érdekeltek a legjobban. A jogi pálya iránt már egész korán kialakult a vonzalmam annak ellenére, hogy nem volt a családkban jogász. Emellett a pszichológia iránt érdeklődtem, és az is azért tetszett, mert olyan tudományág, ami életünk minden területén szerepet kap.

Hosszú időn keresztül régész szerettem volna lenni, majd az egyik tanárom (Munz Tanár Úr) hatására történelem (és magyar vagy német) szakos középiskolai tanár.

Mindkét szakra jelentkeztem, és végül a szegedi jogi karra nyertem felvételt. A „sors” döntött.

Döntően családi indíttatásból.

Ebből a szempontból szerencsésnek érzem magam, mert a római jogon és a polgári jogon kívül több jogterület is érdekel. Sokat foglalkozom a kutatási témám miatt is az Európa-joggal, és az alkotmányjogot is nagyon szeretem. A büntetőjoghhoz pedig különös kapcsolat fűz, mert mindig úgy éreztem, hogy nem áll olyan közel hozzám, de mégis nagyon szerettem tanulni, és a Büntetőjogi Tanszéken voltak a legjobb vizsgaélményeim.

A polgári jog.

Állami ösztöndíjas PhD hallgató vagyok „teljes állásban”.

Nem.

A Polgári Jogi, Polgári Eljárásjogi és Családi Jogi Diákkör tagja voltam másodéves koromtól kezdve, harmadévtől pedig demonstrátor voltam a Polgári Jogi és Polgári Eljárásjogi Tanszéken egészen az államvizsgákig. Az OTDK-n pályázóként sajnos nem, de opponensként részt vettem.

Interjú Dr. Tóth Áron Lászlóval, az OBH Elnöki Kabinet titkárával és Dr. Tárkány-Szűcs Babettel, a Szegedi Törvényszék elnökével

2013. március 13-án a bírósági fogalmazóképzésről esett szó a polgári jogi, polgári eljárásjogi és a családi jogi összevont TDK ülés keretében, melyen Dr. Hegedűs Andrea egyetemi docens vezetésével Dr. Tárkány-Szűcs Babett, a Szegedi Törvényszék elnöke és Dr. Tóth Áron László, az OBH Elnöki Kabinet titkára tartott előadást, akiket a karrierjükéről kérdeztük.

1. Hol folytatta az egyetemi tanulmányait? Részt vett-e OTDK-n, vagy más tanulmányi pályázaton?

T.Á.L.: A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karán folytattam egyetemi tanulmányaimat, itt is végeztem 2007-ben.

2007-ben a XXVIII. OTDK Állam- és Jogtudományi Szekciójának Büntető (Anyagi) Jog II. tagozatában „A kóros elmeállapot problematikája a magyar büntetőjogban” című dolgozattal I. helyezést értem el.

Ugyancsak 2007-ben a XXVIII. OTDK Állam- és Jogtudományi Szekciójának Büntető (Anyagi) Jog I. tagozatában „A nemi erkölcs elleni erőszakos bűncselekmények hazai szabályozásának folyamata a törvényi szabályozás változásainak tükrében” című dolgozattal 3. helyezést értem el.

Szintén 2007-ben a XXVIII. OTDK Állam- és Jogtudományi Szekciójának Jog- és Állambölcseleti tagozatában „legjobb opponens” díjat nyertem.

A 2007. március 30-án megrendezett Országos Perbeszédversenyen vádbeszéd kategóriában I. helyezést értem el, valamint elnyertem a Legfőbb Ügyész különdíját is.

2006-ban a Legfőbb Ügyészség által Kozma Sándor emlékére meghirdetett tudományos pályázaton büntetőjogi témakörben, joghallgatói tagozaton különdíjban részesültem.

2005-ben a XXVII. OTDK Állam- és Jogtudományi Szekciójának Büntetőjog (Büntetésán) tagozatában „legjobb opponens” díjat nyertem.

T.Sz.B.: Az egyetemi tanulmányaimat 1993-1998. között Szegeden, a József Attila Tudományegyetem (jelenleg SZTE) Állam- és Jogtudományi Karán folytattam. Jogi diplomát 1998-ban szereztem, „summa cum laude” minősítéssel. Az agrárjogi tudományos diákkör tagja voltam, azonban OTDK-n nem vettem részt.

2. Tanult-e külföldön? Ha igen, mennyi időt töltött ott, hogyan hasznosította ezt a későbbiekben?

T.Á.L.: Rövid, néhány hetes tanulmányutakat leszámítva sajnos nem töltöttem hosszabb időt külföldön. Bár a mindennapi munkámban ennek nem látom hátrányát, javasolom, hogy akinek lehetősége van rá, mindenképpen töltsön el legalább néhány hónapot külföldön az egyetemi éve alatt.

T.Sz.B.: Sajnos külföldön nem tanultam, abban az időben még nem volt sok lehetőség a külföldi képzésekben való részvételle.

3. Gondolkodott-e a gimnáziumi éve alatt, hogy esetleg más pályát választ?

T.Á.L.: Egészen az érettségi évéig orvosnak készültem, tehát csak a gimnáziumi éveim végén döntöttem el, hogy jogász szeretnék lenni. Azonban már ekkor eldöntöttem azt is, hogy a bírói hivatást választom, így az egyetem első évétől kezdve büntetőbírónak készültem.

T.Sz.B.: A gimnáziumi évek alatt már célirányosan a jogi pályára készültem, azzal, hogy a konkrét irányt (ügyvéd, ügyész, bíró) még nem tudtam kiválasztani, de más hivatásban, mint a klasszikus jogi hivatások, nem gondolkodtam.

4. Mik segítették annak eldöntésében, hogy a jelenlegi munkáját válassza hivatásul?

T.Á.L.: Mivel Magyarországon a bíróvá válás klasszikus útja a bírósági fogalmazói, bírósági titkári pályán keresztül vezet, így evidens volt számomra, hogy az egyetem elvégzése után bírósági fogalmazónak jelentkeznek a Fővárosi Bíróságra. A jogi szakvizsgát 2011-ben tettem le, ezt követően bírósági titkári kinevezést nyertem, 2012. január 1. napja óta pedig az Országos Bírósági Hivatal Elnöki Kabinetjének vagyok a titkára.

T.Sz.B.: Az egyetemi évek alatt olyan kiváló bírák voltak a gyakorlatvezetőim, mint dr.Gaál Sándor, dr. Hegedűs István, dr.Kissné dr. Koch Ágnes, akik a szemináriumok során felhívták a figyelmem a bírói hivatás szépségére. A személyes példamutatásuk, valamint a bíróságon eltöltött joggyakorlat erősítette meg bennem azt az elhatározást, hogy a bírói hivatást szeretném választani.

Ma is azt gondolom, hogy a bírói az egyik legszebb hivatás, az emberekkel való foglalkozás, az élénk kerülő jogvitáikban való döntés, és általánosságban segítség nyújtása a jogvitás helyzetek megoldásában – ennél nehezebb és szebb dolgot nem tudok elképzelni.

5. Mire a legbüszkébb eddigi életét tekintve?

T.Á.L.: Varga Csaba professzor urat, kedves tanáromat idézném ennek kapcsán: „Hit, erkölcsi tartás, hivatás, méltó társ – ezek hiányában aligha van értelme másnak, ezek birtokában pedig kitartó munkával úgyszólván bármi elérhető, ami igazán fontos.” Arra vagyok most a legbüszkébb, hogy próbálok ezen útmutatás szerint élni az életem.

T.Sz.B.: A pályámat illetően nagyon szerencsésnek érzem magam, mivel fogalmazói koromtól kezdve nagyon sok támogatást, szakmai és emberi segítséget kaptam kollégáimtól. Emiatt arra vagyok a legbüszkébb, hogy vezetőként segíthetem munkatársaimat azon a bíróságon, ahol „nevelkedtem”; a magánéletemet illetően pedig a két csodálatos gyermekemre.

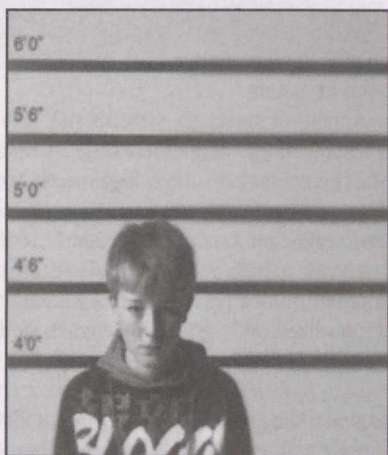
Köszönöm, hogy a rendelkezésünkre álltak. Ezúton is gratulálunk az elért eredményeikhez, melyek méltó példát mutatnak az egyetemi hallgatók számára. Reméljük, hogy a jövőben lesz még szerencsénk Önnel találkozni.

BARTOS BLANKA

Bűnügyi rovat I.

ÚJ BÜNTETŐ TÖRVÉNYKÖNYV – GYERMEKEK BÜNTETŐJOGI HELYZETE

Az eddigi büntetőjogi szabályok a büntethetőség alsó korhatárát 14. életévtől határozta meg, amin az új Büntetőtörvénykönyv úgy kíván eltérni, hogy lehetővé teszi a 12. életévet betöltött bűnelkövetők szankcionálását bizonyos feltételek megléte esetén.

A büntethetőség alsó korhatára

Az új Büntetőtörvény számos jelentősebb novuma mellett alapvetően nem változtat az általános büntethetőségi korhatár minimumán, az ugyanúgy 14 életév marad, de megfelelő feltételek mellett lehetővé teszi, hogy a már 12. évét betöltött elkövető is felelősségre vonható legyen. Erre meghatározott tényállások megvalósulása esetén lesz lehetősége a jogalkalmazónak: az emberölés, az erős felindulásban elkövetett emberölés, testi sértés, rablás, kifosztás. Vizsgálni kell továbbá azt is, hogy a fiatalok elkövető az elkövetés időpontjában rendelkezett-e a szükséges belátási képességgel, hogy magatartásának lehetséges következményeit felismerje.

Fontos hozzátenni, hogy az ily módon szankcionált 12. éven felüli elkövetők ellen büntetést nem lehet majd alkalmazni, kizárólag intézkedést. Ezek közül is csak javítóintézeti nevelés lesz alkalmazható a 14. éven aluli terheltek esetében.

A büntethetőségi korhatár Európában igen vegyes képet mutat. Svájcban például 7, Angliában 10 év, ugyanakkor Belgiumban, Spanyolországban és Portugáliában 16 év. Mindenesetre jóval több olyan európai ország van, ahol 14 éves vagy e feletti életkort tartanak irányadónak. Arról kevesebb szó esik, hogy a „szigorúbb korhatárt” követő országok többségében még a „fiatal felnőttekre” (18-21 vagy 23 év) is speciális, enyhébb szabályok vonatkozhatnak. Negatív eltérést mutatnak az ide vonatkozó jogszabályok az Egyesült Királyságban, Franciaországban, valamint Hollandiában, ahol ez a határ 12-13 év, Málta és Írország esetében viszont már csak 9-10 évben határozható meg.

Ügyészégi statisztika szerint 2011-ben a 14 éven aluliak, vagyis a gyermekkorúak szándékos emberölést nem követtek el, de megvalósítottak 102 rablást, 230 szándékos testi sértést, és 966 lopást. Ezzel összevetve a 2001-es adatokat csak a szándékos testi sértés haladta meg jelentősen a korábbi eredményeket: 78 eset vált akkor ismertté, amely a 2011-es adatok harmada.

Gyermekek fokozott büntetőjogi védelme

A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium már korábban a Parlament elé terjesztette a gyermekbarát igazságszolgáltatásról való elképzeléseiket, aminek tartalma többnyire megegyezik az új Btk. szabályozásával ezen a területen.

Új tényállások jelennek majd meg, melyek biztosítják a gyermekek fokozott védelmét bizonyos jellegű magatartásokkal szemben. Így bűncselekmény lesz a *gyermekprostitúció kihasználása*, valamint a *kiskorú érzelmi fejlődésének veszélyeztetése*. A jogalkotó álláspontja szerint a gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy érzelmileg kiegyensúlyozott felnőtté váljanak. Több gyermekvédelmi szervezet, jogalkalmazó szerint a kiskorú veszélyeztetésének hatályos tényállása nem nyújt kellő védelmet a kiskorúnak a vele közös háztartásban élő, nevelésére,

gondozására köteles személyek megfélemlítése, megalázása, stb. ellen. Erre tekintettel a törvény a bűncselekmény tényállási elemei közé iktatja a kiskorú érzelmi fejlődésének veszélyeztetését is.

A sértettek kiszolgáltatott helyzete vagy méltányolást érdemlő állapota miatt öngyilkosságban közreműködés helyett emberölésnek minősül majd, ha az elkövető 14. életévét be nem töltött vagy akaratnyilvánításra képtelen személyt öngyilkosságra rábír.

A kiskorúak sérelmére elkövetett bűncselekmények esetén (pl. nemi élet szabadsága, nemi erkölcs elleni bűncselekmények, emberkereskedelem) az elévülés úgy változik, hogy a sértettek a 18. életévének betöltése után is lehetősége és megfelelő ideje (5 év) lenne a feljelentés megtételére.

L.T.

Bűnügyi rovat II.

ÚJ BÜNTETŐ TÖRVÉNYKÖNYV – JOGOS VÉDELEM

Lassan végzős joghallgatóként, sokan fordulnak hozzám – többnyire barátok, rokonok -, hogy hallottak valamit a híradóban, vagy olvasták a neten, hogy ez új törvény lesz, vagy egy régit módosítanak, és hogy ez most igaz-e. Bizonyára sokatokat néznek még ingyen jogi tanácsadónak, így utána néztem saját szakállamra az új Büntető törvénykönyv egyik legtöbbet vitatott változásának, a jogos védelem esetkörének.

A jogos védelmi helyzet és az elhárítás arányosság

A Btk. 29. § (1) bek.:»Nem büntethető, akinek a cselekménye a saját, illetőleg a mások személye, javai vagy közérdek ellen intézett, illetőleg ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges.»

Ez alapján kijelenthető, hogy a jogos védelmi helyzet megállapíthatóságában nem történt változás, még az elhárító magatartás szükségessége is feltétel maradt. Így, hogy a normaszöveg alapvetően nem változott, a rá épülő bírói gyakorlat is marad a régi: a szükségesség azt is magában foglalja, hogy az elhárító magatartás nem idézhet elő súlyosabb sérelmet, mint amelyet a jogtalan támadás okozott volna, vagyis az elhárító magatartásnak arányban kell állnia a jogtalan támadással.

A 15. sz. Irányelvben van iránymutatás arra, hogy pontosan mit vizsgál a bíróság:

«A jogos védelem szükségességének megítélését nem lehet kizárólag a támadó és a védekező személynél levő eszközök veszélyességének mechanikus vizsgálatára korlátozni, hanem a konkrét veszélyhelyzet felmérése, az egymással szemben álló személyek adottságai, a támadók, illetőleg védekezők számaránya, fizikai erőfölénye és az ebből fakadó támadási és védekezési lehetőségek alapján kell a helyzetet értékelni. (...) Az élet ellen irányuló támadás esetén azonban - a védett jogtárgy egyenértékűsége folytán - az arányosság vizsgálata szükségtelen. Más a helyzet, ha a támadás a testi épség ellen irányul. Ilyen esetben az elhárító magatartásnak arányban kell állnia a támadással. Nem jelenti az arányosság követelményének a megsértését, ha az életveszélyes testi sértés okozását célzó jogtalan támadás elhárítása a támadó halálát eredményezte.»

Mivel a betörő nem élet elleni támadást hajt végre, sőt igazából még testi épség ellenit sem, vizsgálni kell az arányosságot. A vagyontárgyak megvédelme soha nem eredményezheti a támadó halálát, de még a testi sérülés okozása is csak szűkebb körben fogadható el, a betörő megölése túllépi a jogos védelem kereteit. Ezért a jövőre hatályba lépő jogos védelemtől keringő közhiedelem miatt senkinek nem ajánlom, hogy kezdje halomra lőni a betörőket, mert ez a módosítások hatályba lépése után is büntetendő lesz. A büntetés elkerülésére a jelenlegi szabályozás esetében csak akkor van mód, ha az elkövető (a jogos védelemben lévő személy) a támadás okozta ijedség vagy menthető felindulás miatt az elhárítás szükséges mértékét képtelen volt felismerni.

Az elhárítás szükséges mértékének túllépése ijedségből vagy menthető felindulásból

A hatályos törvény szerint a túllépés akkor nem büntethető, ha arra azért került sor, mert

az elkövető ijedségből vagy menthető felindulásból képtelen volt felismerni az elhárítás szükséges mértékét. Ha ez az állapot csupán korlátozta az elhárítás szükséges mértékének felismerésében, a büntetés korlátlan enyhítésének van helye.

A módosított szöveg így néz ki:

«*Nem büntethető az sem, aki az elhárítás szükséges mértékét ijedségből vagy menthető felindulásból túllépi.*»

A jogalkotónak egyértelműen az volt a szándéka, hogy a bírói gyakorlat a büntethetőséget kizáró jogos védelem köré vonja azokat az eseteket, amelyekért a hatályos rendelkezések alapján csak korlátlan enyhítésre van lehetőség. Az ijedség/menthető felindulás megállapításának szempontjai nem változtak, továbbra is arról van szó, hogy a megtámadott a tényleges vagy közvetlenül fenyegető támadást az elhárítás időpontjában a valóságosnál súlyosabbnak ítéli meg, illetőleg azt súlyosabban viszonozza.

Azt, hogy a gyakorlat követni fogja-e a törvényhozói útmutatást, még nem tudni. Szerintem egy jó bírónak a felismerési képességet korlátozó ijedség/menthető felindulás megállapíthatósága egy olyan dolog, hogy meg tudja indokolni azt is, ha megállapítja és az ellenkezőjét is megfelelően meg tudja indokolni.

Szóval maradjunk annyiban, hogy ugyanannyira lehet majd lelőni a betörőt, mint most, annyi változott, hogy ha mindez ijedségből/menthető felindulásból történik, akkor abban az esetben, ahol most csupán korlátlan enyhítésre lenne lehetőség, felmentő ítéletet kell majd hozni.

Megelőző jogos védelem

«*Nem büntethető, aki a saját, illetőleg a mások személye vagy javai elleni jogtalan támadás megelőzéséhez szükséges védelmi eszközt alkalmaz, ha az az élet kioltására nem alkalmas, és annak folytán a jogtalan támadó szenved sérelmet, továbbá ha a*

védekező a sérelem elkerülése érdekében mindent megtett, ami tőle az adott helyzetben elvárható volt.»

A törvényszöveg ugyan nem, de annak indoklása visszautal a jogos védelem általános szabályaira: a jogtalan támadás ismérveivel kapcsolatban az szabályok itt is irányadóak. Ez már csak azért is érdekes változás, mert a jogos védelmi helyzetre vonatkozó szabályokat nem lehet alkalmazni, pont azért találták a megelőző jogos védelmet ki, mert nincs sem megindított, sem közvetlenül fenyegető támadás. A szükségességet pedig azért nem lehet a jogos védelem általános szabályai szerint értelmezni, mert ott a támadás elhárításához szükséges magatartásról van szó, itt pedig a támadás megelőzéséhez szükséges védelmi eszközről. Az arányosság vizsgálatát pedig maga a normaszöveg zárja ki azzal, hogy csupán az élet kioltására alkalmas eszközök használatát tiltja meg.

A védelmi eszköz használata három feltétel együttes fennállása esetén eredményez büntetlenséget: a védelmi eszköz alkalmazása nem lehet az élet kioltására alkalmas, csak a jogtalan támadó szenvedhet sérelmet, és az eszközt alkalmazó személy az adott helyzetben minden tőle elvárhatót megtett a sérelem elkerülése érdekében.

Kezdjük az utolsó feltétellel: a legegyszerűbben úgy lehet eleget tenni ennek a kritériumnak, ha a védelmi eszköz alkalmazója figyelmeztető táblákat helyez ki. Az esetleg írástudatlan elkövetők miatt nem árt minél rémisztőbb képet is hozzá aggatni a felirathoz. Mindezt pedig úgy hajtsa végre a megelőzően védekező személy, hogy a támadó akármelyik irányból is közelítse meg az ingatlant, észlelhesse a figyelmeztetést.

A második feltételről pedig annyit, hogy ha nem a jogtalan támadó szenved sérelmet, akkor nem lehet büntetlenséget kizáró okot megállapítani, az eszközt használó személy bűnössége megalapozott. Kérdéses lehet, hogy gondatlan vagy szándékos bűncselekményt követ-e el. A bírói gyakorlatban eddig a kerítésbe vezetett áram fordult elő, itt egységesnek tűnik

a gyakorlat: több emberen elkövetett emberölés büntetnének kísérlete állapítandó meg, amit az elkövető eshetőlegesen szándékkal követett el. Ehhez képest újjitásként értékelhető, hogy a törvényjavaslat indoklása kívülálló sérülése esetén gondatlan bűncselekmény megállapíthatóságára utal. Igazából inkább a szándékos bűncselekmény megállapítása tűnik helyesnek, hiszen a védelmi eszközt telepítő elkövető szándékosan hozta létre azt a helyzetet, amelynek következtében megnyílt a lehetősége annak, hogy az oda behatoló emberek sérülést szenvednek (függetlenül attól, hogy a behatolás jogtalan támadásként értékelhető vagy sem), és szándéka eshetőlegesen erre az eredményre is kiterjedt. Különösen igaz ez akkor, amikor a jogalkotó kifejezetten az eszközt használó személyre telepíti a védekezés kockázatát.

Az élet kioltására való alkalmasság megítéléséhez sok segítséget nem nyújtott a jogalkotó, utal a Btk. 137. § 4. pont b) alpontban szereplő «felfegyverkezve» fogalomra, aztán a bírói gyakorlatra bízta a részletek kidolgozását. Az indoklás csak a teljesen egyértelmű dolgokat említi (szűrő és vágó fegyverek, lőfegyver, nagy erősségű, illetőleg magas feszültségű áram).

Bár jobban belegondolva a gyakorlat kialakulásának egy viszonylag jelentős akadálya van: kevés magánlaksértő fog besétálni a rendőrségre feljelenteni a tulajdonost azért, mert a telepített védelmi eszköz nem felel meg a kritériumoknak. Ha viszont ott marad a helyszínen holtan, nem kell nagy bátorság kimondani az élet kioltására való alkalmasságot. Így pont azokból a határesetekből lesz kevés, amiken keresztül kialakulhatna a gyakorlat.

Remélem sikerült megfelelően körbejárnom a törvényi változásokat, és azoknak akik számára kicsit homályos volt ez a témakör, most már jobban érti a jogos védelemmel kapcsolatos aggályokat. Azt is hozzátenném, hogy ebben a cikkben szubjektíven lettek értelmezve a módosítások, ez a cikk írójának véleményét és megfigyeléseit tükrözi, az ebből felmerülő problémák miatt elnézést kérek az olvasótól.

L.T.

Magyar sorozatgyilkosok

Sok krimi és horrort nézünk már gyerekkorunk óta. Rengeteg szörnyű dolgot látunk és hallunk, de valahogy sohasem hisszük el, hogy a mi kis országunkban történhetnek hasonló esetek. Pedig Magyarország sem szűkölködik hátborzongató sorozatgyilkosokból.

Egy tipikus sorozatgyilkos az FBI viselkedéskutató részlegének általános véleménye szerint 20-30 éves fehér férfi; gyerekkorában lelki trauma érte; 25-28 évesen kezdi a gyilkolást; környezetéből egyáltalán nem tűnik ki; kettős személyiségű, de

a gonosz énjét mindenki elől gondosan elrejtji; az átlagosnál intelligensebb; nem bánja meg tetteit; áldozatait tárgyként kezeli.

Magyarországon az elmúlt száz évben körülbelül 40 sorozatgyilkos folytatott mészárlást, többségük egyedül, néhányan társakkal, és meglepően kevesen hasonlítottak az FBI által felállított profilképhez. Kovács Lajos nyugalmazott életvédelmi nyomozó szerint a szexuális indítékú kéjgyilkos és az anyagi javak miatt sorozatgyilkoló a leggyakoribb közöttük. Az angol kriminalisták megfogalmazása szerint „reagáló” sorozatgyilkos volt Hasfelmetsző Jack, aki a londoni külvárosok nyomorára irányította rá a politika figyelmét, miután féltucatnyi prostituáltat meggyilkolt.

Arzénos asszonyok

Reagáló vagy küldetéses típusú sorozatgyilkosság volt a tiszazugi arzénos asszonyok esete, akik 1914 és 1929 között több száz, feleslegesnek ítélt, tehernek tartott hozzátartozójukat mérgezték meg légyfogó papírból kioldott arzénal. Kilenc tiszazugi faluban sorra haltak meg a „hasznavehetetlen” emberek, há-

borús rokkantak éppúgy, mint betegen született gyerekek vagy éppen munkaképtelen idősek. A hatóságok 219 holttest exhumálása után leállították a további nyomozást, mondván: ne érje még nagyobb szégyen a hazát.

Roma gyilkosságsorozat

Kovács Lajos reagáló típusú sorozatnak tartja a romák elleni gyilkosságsorozatot is, hiszen a halálbrigád szörnyű ténykedése szintén ráirányította a figyelmet egy kezeletlen társadalmi problémára. Az ügyben a per 2011. március 25-én kezdődött, így az eset részleteit pontosan még nem lehet meghatározni. A vád szerint a négy férfi a besenyszögi fegyveres rablás és a debreceni menekülttáborra leadott lövések mellett kilenc településen támadott romákra. 2008. július 21-én Galgagyörkön, augusztus 8-án Piricsén, szeptember 5-én Nyíradonyban, szeptember 29-én Tarnabodon, november 3-án Nagycsécen, december 15-én Alsózsoltán, majd 2009. február 23-án Tatárszentgyörgyön, április 22-én Tiszalókon, augusztus 3-án Kislétán támadtak fegyverekkel és gyújtópalackokkal romákra.

„A cinkotai rém”

Kiss Bélát, a cinkotai bádogosmestert miután felesége elhagyta, a zárkózott férfi magányában Hofmann álnéven társkereső hirdetéseket adott

fel, majd a kiválasztott nőket a házába csalta. A gyanútlan nőknek azonban később nyoma veszett.

Miután kitört az I. világháború, Kiss Bélát behívták katonai szolgálatra, a lakást pedig rábízták barátjára, a helyi községi megbízottra. 1916 májusában jött a hivatalos értesítés, Kiss Béla harc közben elesett. Pár hónapra rá a bádogos-

mester házát megvette egy gyógyszerész, aki kíváncsi lett, mit rejtenek a műhelyben sorakozó bádoghordók. Felfeszített egyet, alkohol volt benne, az alkoholban egy női tetem felpuffadt teste. Ezen kívül még hat másik nő holtteste került elő a leforrasztott hordókból.

L.T.

Sport

Lassan végzős joghallgatóként, sokan fordulnak hozzám – többnyire barátok, rokonok -, hogy hallottak valamit a híradóban, vagy olvasták a neten, hogy ez új törvény lesz, vagy egy régit módosítanak, és hogy ez most igaz-e. Bizonyára sokatokat néznek még ingyen jogi tanácsadónak, így utána néztem saját szakállamra az új Büntető törvénykönyv egyik legtöbbet vitatott változásának, a jogos védelem esetkörének.

Harcolt a Veszprém, de ez nem volt elég

Kettős győzelemmel jutott a címvédő Kiel a június eleji kézilabda Bajnokok Ligája (BL) négyes döntőjébe, miután történetében először nyerni tudott Veszprémben. A legfontosabb időszakban, a hajrában ismét elég sokat hibázott a magyar bajnok, három gólról pedig már sajnos nem volt visszaút. Összességében pedig elmondható, nagyon jól és kitartóan küzdött a veszprémi csapat, ám a Kiel rutinját és eddigi stratégiai tapasztalatait most nem tudták leiskolázni Nagy Lászlóék.

Játszott már történetében Bajnokok Ligája-döntőt a Veszprém férfi kézilabda-csapata, azonban az új lebonyolítási formában, amióta négyes döntőt rendeznek semleges pályán, nem tudott eljutni a fináléig. A Final Four tavalyi győztese, a német Kiel az első meccs 12 befejező percében nemcsak eltüntetett hatgólos hátrányt, meg is nyerte 32-31-re azt.

A Kiel abszolút uralta az elmúlt hat évben a sportágat, ötször döntőt játszott, és pusztán csak egyszer nem jutott be a legjobb négy közé,

akkor a Barcelona állta az útját, amelyikben akkor Nagy László két meccsen 2011-ben kilenc gólt szerzett.

A németek még sohasem nyertek Veszprémben, a csoportban 31-30-re kapott ki a Kiel, akkor azonban a visszavágón nagyon, 11 góllal megverte az MKB-t.

Sajnos a veszprémi csapat helyzetét alapemberek sérülései is nehezítették. Ennek ellenére páratlanul jól kezdett az MKB, 5-1-re elhúzott a hatodik percben, de ez az előny amilyen gyorsan kialakult – Nagy, Sulic és Ugalde tett érte -, olyan gyorsan el is ment, a 11. percben már egyenlő volt.

A négygólos differencia tíz perc alatt kialakult, 11-7-nél egy eddig sohasem látott figurát vett elő Ortega: emberhátrányban Fazekas kapus lement, Ugalde megkülönböztető mezben jött a helyére. Gislason mester ezt mintha nem vette volna észre, emberfogásra állt át - Nagyot akarta kivenni a játékból -, de akkor Chema bátran ráment a falra és egy gyönyörű gólt lőtt.

Ez a négy gól már egészen a 28. percig tartott, mert jól gazdálkodott vele a magyar baj-

nok. 14-10 után viszont Vujin és Narcisse volt eredményes, ráadásként a második féldőt Sulic kiállítására miatt emberelőnyben a Kiel, amelyik gyorsan ki is egyenlített.

16-16 után Nagy László csodás ejtése következett, majd Chema tökéletes passza után Sulic lőtt gólt. A spanyol irányító a következő támadásnál betört, és Ilic ugyan visszarántotta, nem tudta megakadályozni a két perces büntetéssel sem, hogy gólt lőjön. Ekkor még nem sejtettük, hogy ez volt az utolsó komoly villanása a magyar csapatnak.

Fotó: MTI

19-16-nél emberhátrányba kerülő a Kielben Palmarsson egy nagyon furcsa lövést engedett el kiszorított helyzetből, amibe kicsit rosszul ért bele Fazekas, így a labda a hálóba sodródott.

Palmarsson bombájára Sulic válaszolt, majd a lecserélt Sprenger helyére beküldött Ekberg találta meg a legkisebb helyet Fazekas lábai között. Ugalde pörgetése a szélről is remek volt, Vujin hetesből lőtt gólt. Ekkor már megkapták azokat a vitatott, nagyon kicsin múltó ítéleteket a vendégek, amikre számítani lehetett, pedig a dán bírópáros (Plesen, Pedersen) a világ legjobbjai, de egy címvédőt ők is segítenek, ha csak tudat alatt is.

A 47. percben Vujin góljával először vezettek (22-23), előtte Narcisse megbüntette, hogy ismét levitte a kapust emberhátrányban a Veszprém. Ugalde nagyon rosszul passzolt vissza, a francia lehalászta a levegőből, majd tudatosult benne, hogy nincs kapus, és belőtte.

Innen pedig már nem volt visszaút a hajrában, lényegében sajnos csak az volt a kérdés, mennyire nyeri meg a meccset a Kiel. A játékvezetői támogatás egyik legérzékletesebb példája akkor jött, mikor 23-24-nél Chema betörésekor támadó szabálytalanságot láttak, és biztosan nem volt az, mert Narcisse is mozgott. A kontrából Sigurdsson a szélről ragasztotta a bal felsőbe a labdát. Egyenlítés helyett mínusz kettő lett. (Ráadásként Gulyás dupla kapufát lőtt a következő akcióból.)

A folytatásban már hárommal is vezetett a Kiel, a végén egy gólr feljött a bal átlövőből ezúttal is veszélytelen Veszprém - amíg ilyen lyuk van a csapatban, álom a négyes döntő, ezért is érkezik Ilic épp a Kielből jövőre -, de ez már nem számított, a győzelem elérhetetlen volt.

A vereséget a hajrában, emberelőnyben sem kerülhette el az MKB. Gulyás nem tudta összeszedni ugyanis a labdát. De nem ekkor ment el amérkőzés, hanem amikor három góllal vezetett a Kiel. A párharc pedig alighanem akkor, amikor nem tudta megőrizni kinti előnyét.

Amit az első meccs után is érezni lehetett, nagy kár volt a kinti kihagyott esélyért, az elszalasztott esélyért. Akkor nyolc nap alatt négy meccset játszott, és enerváltan darált a Kiel, mégis nyert. Most sem volt kapusteljesítménye. Omeyer ugyanis alig találkozott a labdával - öt labdát fogott -, és így sem tudott nyerni. A két meccsen a Kiel kapusainak 17 védésük volt, ami igen szerény, ám mégis elégnek bizonyult.

források: nso.hu, mti.hu, sportgeza.hu

MEGYESI DÁNIEL

Szuperhősök a vásznon

2013-ban ismét elárasztja a mozivásznakat a különböző szuperhősök történetei. Vannak itt ismerős figurák, mint Vasember, vagy a germán isten, Thor kalandjai. Az X-men franchise is új alkotásokkal bővül idén. Az új Superman filmmel pedig leporolják a régi klasszikust, új köntösbe bújtatva. Úgy néz ki, hogy az efféle történeteknek sosem lesz vége, az irántuk való lelkesedés pedig töretlennek tűnik

Az első szuperhősök 1938-ban jelentek meg a II. világháború küszöbén. Az akkoriban megjelenő képregények Superman és Batman kalandjait hívták életre. Azóta az emberfeletti képességekkel rendelkező ikonikus figurák iránti rajongás szakadatlan és úgy tűnik a filmpiac is felfigyelt erre a jelenségre. Ezt a lelkesedést meglövigolta Hollywood és úgy néz ki, a szuperhősök a vásznon reneszánszukat élik.

Mi lehet ennek az oka? Bizonyára a jól megkomponált, akciódús megjelenítés sokat nyom a latba, de ennél többről lehet szó.

A mai felgyorsult világban, ahol az emberek a gazdasági válságok láncolatában vergődnek, egyre inkább valami erősebbe és ikonikusabb jelenségek után kutatnak, amiben hihetnek. az előző évezredekben elég volt hinni emberszerű istenekben, akik a felhők között torzsalkodnak és olykor az emberiség látta ezen viták kárát. Voltak, akik egyetlen gondoskodó, mindent látó isten jóindulatába fektették minden bizalmukat. Manapság a vallás elcsépelet dolog, a maskarában szaladgáló természetfeletti képességekkel rendelkező csodabogarak azonban nem.

Nézzük meg közelebbről, kik alkotják a szuperhősök színes kavalkádját? A legtöbbször közös, hogy valamilyen katasztrófa, vagy genetikai kísérlet során váltak természetfelettivé, vagy valamilyen gyerekkori trauma okán léptek fel a bűn ellen. Ezek a hősök ugyanis gonosz terveket hiúsítanak meg, és még gonoszabb emberek, olykor különös lények ellen küzdenek, legtöbbször maszk mögé bújva, inkognitóban.

A mai materialista társadalomban ezek a szereplők ugyanazt a szerepet töltik be, mint az ókorban a félistenek, akik egyszerre voltak emberiek és emberfeletti. A film végén általában megmentik a világot, győztesek lesznek és elnyerik az igaz szerelmet. Röviden, nem úgy élnek, ahogy az átlagemberek, nem unalmasak, vagy szürkék. A hősöknek minden napjuk kaland, és csupa izgalom. A mindennapok egyhangúságában tengődő ember példaképnek tekinti ezeket az ikonokat. Olyan emberek, akik még hisznek abban, hogy ők maguk is egyediek és kivételesek. Hányan szeretnének köpenyt és álarcot hordani, hatalmat szerezni és azt jóra (, vagy egyes esetekben rosszra) használni. A szuperhősök megteszik azt, amit mi nem tudunk. Kiállnak princípiumokért, más emberekért, küzdenek azért, amiért más nem fog.

Ez az a hit, amit az ilyen filmek közvetítenek magukban. Ez az, amiért az ember bemegy a moziba, és megnézi a kedvenc hőse következő kalandját. Azért, hogy arra a két órahosszára magából is hős váljon. Nem ezt szeretné egy kicsit mindenki?

Amint befejeztem ezt az írást, én is megyek a moziba a Vasember 3-ra. Már előljáróban mindenkinek ajánlani tudom. Jó szórakozást!

L.T.

Magyar Közöny – Zene

ÖTEN EGY GITÁRON

A Walk Off The Earth március 21-én koncerteztek Budapesten az A38-as hajón. Ennek apropóján úgy gondoltam, írok néhány sort erről az egyedi, és utánozhatatlan formációról, ami nemcsak feldolgozásokból, hanem saját számaival is óriási sikereket ér el világszerte.

A Walk Off The Earth egy kanadai indie banda, ami 2006-ban alakult meg Kanadában, egy Toronto melletti kisvárosban. Népszerűségüket az alacsony költségvetésű videóiknak köszönhetik, amik ismert dalok egyedi feldolgozásait tartalmazza. Legismertebb ezek közül az a videójuk, amiben Gotye „Somebody i use to know” című slágerét dolgozták fel úgy, hogy egy szál gitáron játszották el öten.

Érdekeség, hogy az együttesnek sikerült úgy kiépítenie rajongóbázisát, hogy egy stúdió, vagy ügynökség sem támogatta őket. Felvételeiket videómegosztó oldalakon népszerűsítik, és ott reklámozzák.

A Walk Off The Earth tagjainak sikerült olyan kultuszt teremteniük maguk köré különleges előadasmódjikkal és instrumentális

sokszínűségükkel, hogy világszerte sokan hallgatják és szeretik őket. Rengeteg hangszert vonultatnak fel palettájukon mind élő koncerteken, mind pedig felvételeiken. A megszokott instrumentumok mellett előszeretettel használnak ukulelét, xylophone-t, theremint, de a beatbox sem áll messze tőlük.

A looping technológia, amit olykor használnak pedig alkalmas arra, hogy egy ember sikerrel el tudjon játszani egy zeneszámot különböző hangszerekkel akár egyszerre is. Röviden a lényege: A loop egy zenei anyag ismétlődését jelenti, amit megfelelő programmal fel lehet venni, ami ismételni fogja a mintát, míg az előadó egy másik csatornán a következő hangszer sample-jét veszi fel. Így egy multitalentális zenész egy kis technológiával könnyedén helyettesíthet egész zenekarokat is.

Ajánlom minden olvasó figyelmébe ezt az együttest, mert eredetiségükkel, egyedi és szívemelengető dalaikkal, valamint független és őszinte előadasmódjukkal hamar bárki kedvencévé válhatnak. Úgyhogy írtatok be egy internetes keresőbe gyorsan, hogy „Walk Off The Earth” és zenéről alkotott világképek rögtön meg fog változni, legalábbis egy kicsit biztos.

L.T.

SZURKOLJ VELÜNK!
SZERETETTEL VÁRUNK!

**ORSZÁGOS
POLGÁRI JOGI
JOGESETMEGOLDÓ VERSENY**
2013. ÁPRILIS 19.

LÉGY TE A JÖVŐ BAJNOKA!

Jelentkezz a
jogesetmegoldó helyi fordulójára egyénileg,
vagy az activity-re 3 fős csapatban!

**POLGÁRI JOGI
JOGESETMEGOLDÓ
VERSENY**

2013. ÁPRILIS 24.

15.00 – JOGI KARI TÁRSALGÓ

16.00 – 209. TEREM

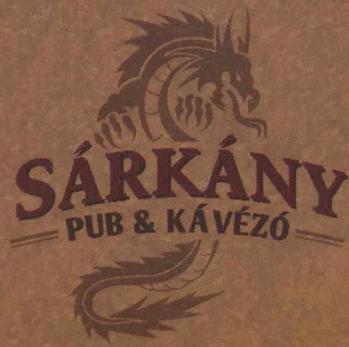
**POLGÁRI JOGI
ACTIVITY VERSENY**

2013. ÁPRILIS 25.

16.00 – JOGI KARI TÁRSALGÓ

Nyeremény: Vizsgakönnyítés (Polgári Jog III-IV.)

JELENTKEZÉS: info@szteajkkarrier.hu
JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: 2013. április 19.

REÖK

regionális összművészeti központ

 otpbank